

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 2. december 2021
(OR. en)

14677/21

COMER 110
FDI 28
COMPET 889
IND 375

FØLGESKRIVELSE

fra: Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen

modtaget: 23. november 2021

til: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union

Komm. dok. nr.: COM(2021) 714 final

Vedr.: RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET
Første årsrapport om screening af udenlandske direkte investeringer i Unionen

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2021) 714 final.

Bilag: COM(2021) 714 final

Bruxelles, den 23.11.2021
COM(2021) 714 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

Første årsrapport om screening af udenlandske direkte investeringer i Unionen

{SWD(2021) 334 final}

INDLEDNING

Denne rapport er Europa-Kommissionens første årsrapport om anvendelsen af EU's forordning om screening af udenlandske direkte investeringer ("forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer" eller "forordningen").

Før forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer trådte i kraft den 11. oktober 2020, var der på dette område ikke noget formaliseret samarbejde på EU-plan mellem medlemsstaterne og Europa-Kommissionen. Europa-Kommissionen spillede ingen rolle ved screeningen af udenlandske direkte investeringer i EU.

I de seneste år er der sket en klar ændring hvad angår investorprofiler og investeringsmønstre, idet der er stadig flere investorer fra lande uden for OECD — som undertiden har statslig opbakning eller styring — hvis motivation for en bestemt investering måske ikke altid udelukkende er kommerciel¹. I forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer — og i de enkelte EU-medlemsstaters screeninglovgivning og -mekanismer — er der et stærkt fokus på at beskytte sikkerheden eller den offentlige orden og en stærk bevidsthed om visse investeringsmåls kritiske karakter, f.eks. kritisk infrastruktur og kritiske råvarer, herunder visse teknologier, visse sektorer såsom sundhedssektoren, og de risici som visse investorers investeringer kan indebære.

Denne rapport skaber gennemsigtighed for så vidt angår gennemførelsen af screeningen af udenlandske direkte investeringer i EU og udviklingen i de nationale screeningmekanismer. Den bidrager til Unionens ansvarlighed på et område, hvor det i betragtning af de sikkerhedsinteresser, der står på spil, hverken er muligt eller hensigtsmæssigt at sikre gennemsigtighed i forbindelse med individuelle transaktioner.

Denne første årsrapport, der er baseret på rapporter fra de 27 medlemsstater samt andre kilder, bekræfter den klare merværdi, som forordningen og samarbejdsmekanismen giver.

Rapporten består af fire kapitler.

- Kapitel 1 om tal og tendenser vedrørende udenlandske direkte investeringer i EU
- Kapitel 2 om den lovgivningsmæssige udvikling i medlemsstaterne
- Kapitel 3 om medlemsstaternes screeningaktiviteter
- Kapitel 4 om, hvordan EU-samarbejdet om screening af udenlandske direkte investeringer fungerer.

Denne årsrapport vedtages samtidig med årsrapporten om kontrol med udførsel af produkter med dobbelt anvendelse. Både screening af udenlandske direkte investeringer og kontrol med udførsel er vigtige værktøjer til strategisk handels- og investeringskontrol med henblik på at garantere sikkerheden i Den Europæiske Union.

¹ Se f.eks. Åbenhed over for udenlandske direkte investeringer under samtidig beskyttelse af væsentlige interesser (COM(2017) 494 final af 13.9.2017).

KAPITEL 1 — UDENLANDSKE DIREKTE INVESTERINGER I DEN EUROPÆISKE UNION — TENDENSER OG TAL²

De særlige karakteristika ved 2020 og følgerne heraf for udenlandske direkte investeringer, herunder for Den Europæiske Union, forstås bedst, når de sættes ind i en bredere tidsramme³. Det giver en kontrast til både klimaet og udviklingen før covid-19-pandemien samt til indikationerne for et vist opsving i den globale økonomiske aktivitet i første kvartal af 2021, herunder transaktioner knyttet til udenlandske direkte investeringer ("UDI-transaktioner").

Som vist i *figur 1* nedenfor faldt de globale strømme af direkte udenlandske investeringer i 2020 drastisk til 885 mia. EUR, hvilket er 35 % mindre end i 2019, der allerede var betydeligt lavere i forhold til 2018⁴. I EU har covid-19-pandemien haft endnu hårdere virkninger sammenlignet med gennemsnittet på verdensplan, idet de indadgående udenlandske direkte investeringer faldt med 71 % til 98 mia. EUR i 2020 i forhold til 335 mia. EUR i 2019. I 2020 udgjorde de indadgående udenlandske direkte investeringer blot 0,7 % af EU-27's BNP, hvilket er et brat fald fra 3,6 % i 2018⁵.

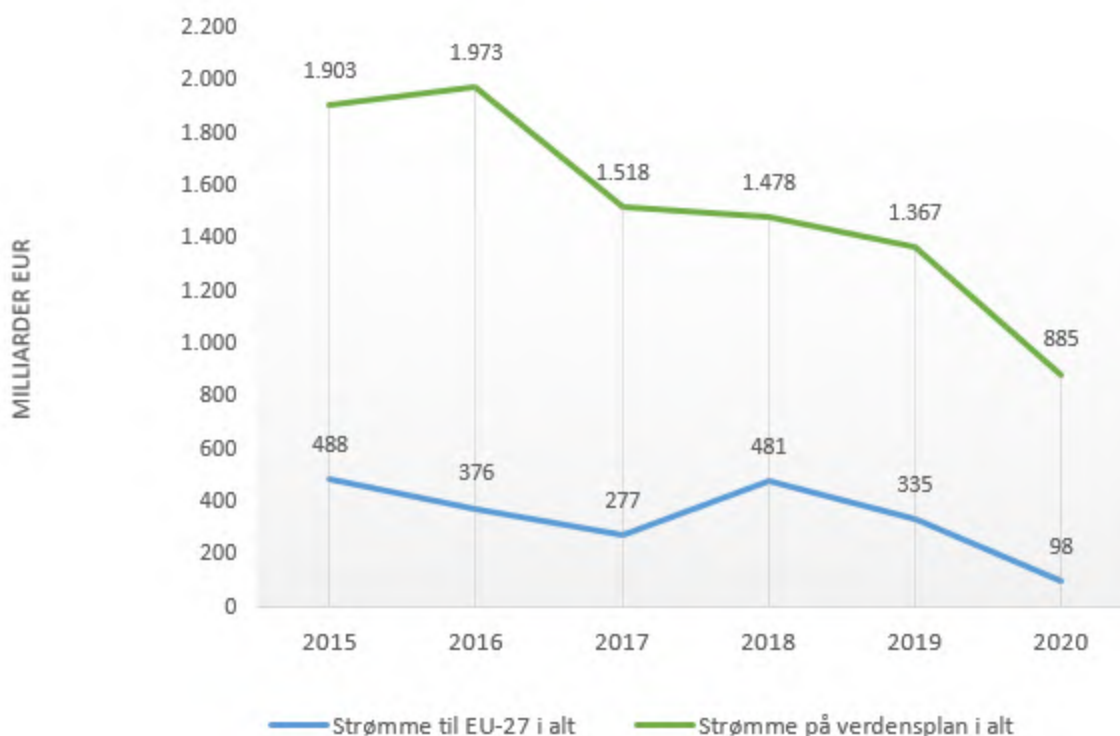
Figur 1: Strøm af udenlandske direkte investeringer i verden og i EU

² Dette kapitel omfatter perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. marts 2021.

³ Med hensyn til strømme af udenlandske direkte investeringer belyst ved nationalregnskabstallene (*figur 1*) er det med anvendelse af tidsintervallet 2015-2020 muligt at se virkningen af covid-19-pandemien på baggrund af en allerede faldende tendens. Resten af kapitlet, der er baseret på antallet af aftaler, omfatter perioden fra januar 2019 til første kvartal af 2021.

⁴ De globale strømme af udenlandske direkte investeringer svarer til den af [OECD](#) indberettede værdi af de indadgående udenlandske direkte investeringer.

⁵ Kilde: [OECD](#), data udtrukket i 2021.

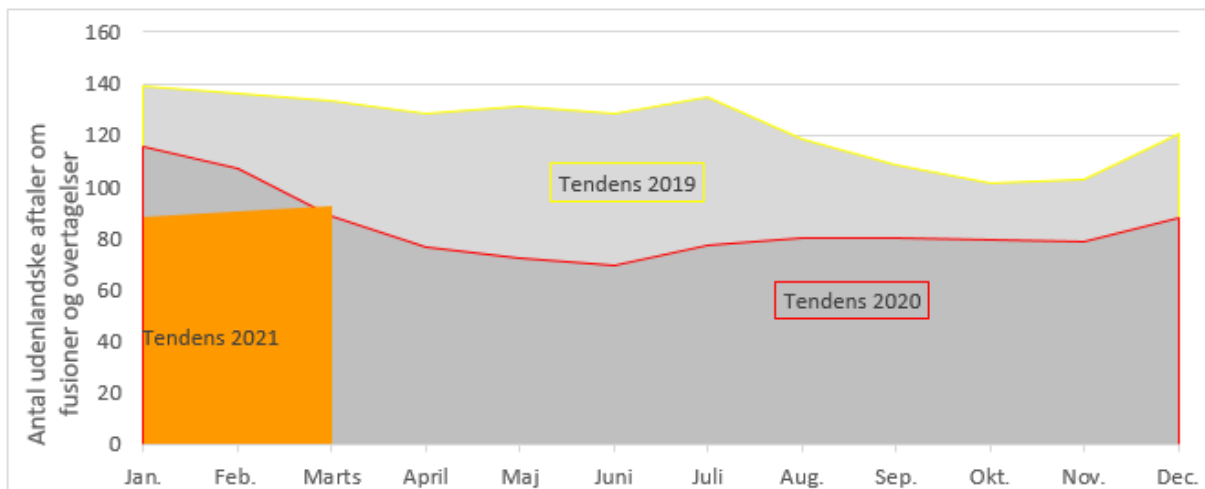
Kilde: OECD-data, udtrukket den 20. maj 2021.

Ordet "ujævn" er en rammende beskrivelse af udviklingen. Den negative indvirkning på aktiviteter knyttet til udenlandske direkte investeringer har været ujævn afhængigt af den udenlandske investors hjemsted, den modtagende EU-medlemsstat og de berørte sektorer (se *figur 2* og *3* samt *tabel 1* nedenfor, der fokuserer på aftaler om fusioner og overtagelser i EU⁶). I 2020 blev der meddelt 34 % færre udenlandske⁷ aftaler om fusioner og overtagelser i forhold til 2019. Antallet af indgåede aftaler steg langsomt i slutningen af 2020 og i første kvartal af 2021 (+4,5 % i forhold til første kvartal af 2020), men forblev 30 % under niveauet i 2019 (*figur 2*).

⁶ Udtrykkene *aftaler* og *transaktion* anvendes synonymt, når der henvises til fusioner og overtagelser.

⁷ Udtrykket *udenlandsk* henviser — når det er knyttet til aftaler om fusioner og overtagelser eller til greenfieldprojekter — til transaktioner foretaget af investorer fra tredjelande i Europa. En investor klassificeres som en investor fra et tredjeland, når majoriteten i denne ejes af en enhed uden for EU (person eller virksomhed). Hvis der ikke er tale om majoritetsejerskab, vil hovedsædets hjemsted være afgørende for investorens nationalitet.

Figur 2: Generelle tendenser for udenlandske aftaler om fusioner og overtagelser i EU januar 2019-marts2021

Kilde: JRC's beregninger på grundlag af data fra Bureau van Dijk udtrukket den 6. maj 2021. Tendensen refererer til et 3-måneders glidende gennemsnit. Udenlandske aftaler om fusioner og overtagelser angiver aftaler, hvor investoren i sidste ende ejes af en enhed uden for EU.

I alle EU-medlemsstater faldt antallet af transaktioner knyttet til fusioner og overtagelser (*figur 3*), og særlig i Frankrig og Sverige var der tale om et stort fald. I Tyskland, hvor faldet i antallet af transaktioner knyttet til fusioner og overtagelser var mere afdæmpet, var der færre kinesiske og amerikanske investeringer, mens Spanien og Nederlandene i 2020 oplevede et fald i antallet af aftaler med investorer fra EFTA-landene samt Korea og Japan i forhold til 2019.

Figur 3: Antal udenlandske aftaler om fusioner og overtagelser efter målland i EU: andel af det samlede antal i 2020 og procentvis ændring i forhold til 2019.

Kilde: JRC's beregninger på grundlag af data fra Bureau van Dijk udtrukket den 6. maj 2021.

En stor andel af de udenlandske investeringer i Europa i 2020 hidrørte fra investorer med hjemsted i Amerikas Forenede Stater (USA) og Canada, der stod for næsten 35 % af transaktioner knyttet til fusioner og overtagelser i EU, efterfulgt af Det Forenede Kongerige (UK) med 30,5 %⁸. Derefter følger EFTA-landene med 12,1 % (heraf 7,5 % fra Schweiz). Kina var med 2,5 % (et fald fra 4 % i 2019) den fjerdestørste udenlandske investor i EU i 2020 (tabel 1)⁹.

Tabel 1. Udenlandske transaktioner knyttet til fusioner og overtagelser i 2020 efter investorens endelige ejers nationalitet. Procentvis ændring i 2020 i forhold til 2019 og andel af det samlede antal i 2020.

	Procentvis ændring i 2020 i forhold til 2019	Andel af det samlede antal (i %), 2020
USA og CAN	-35	34,9
Det Forenede Kongerige	-21	30,5
EFTA	-25	12,1
Offshorrefinanscentre	-34	6,9
Udviklede lande i Asien	-47	5,6
Kina	-63	2,5
Mellem- og Sydamerika	-37	1,7
Indien	-44	1,4
AUS og NZ	-50	1,2
Medlemslande i Golfens Samarbejdsråd	0	1,2
Tyrkiet og andre lande i MØ	-50	0,9
Andre lande i Asien	-73	0,4
Den Russiske Føderation	-83	0,1
Resten af verden	-54	0,6

⁸ Tallet for USA og Canada følger landegrupperingen i den analyse, der ledsager forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer (se SWD(2019) 108 final). I 2020 var USA og Det Forenede Kongerige de største investorer med hver 30,5 % af alle investeringer fra tredjelande i EU (for USA's vedkommende et fald fra 31 % i 2019). I første kvartal af 2021 nåede USA's andel op på 37,1 %.

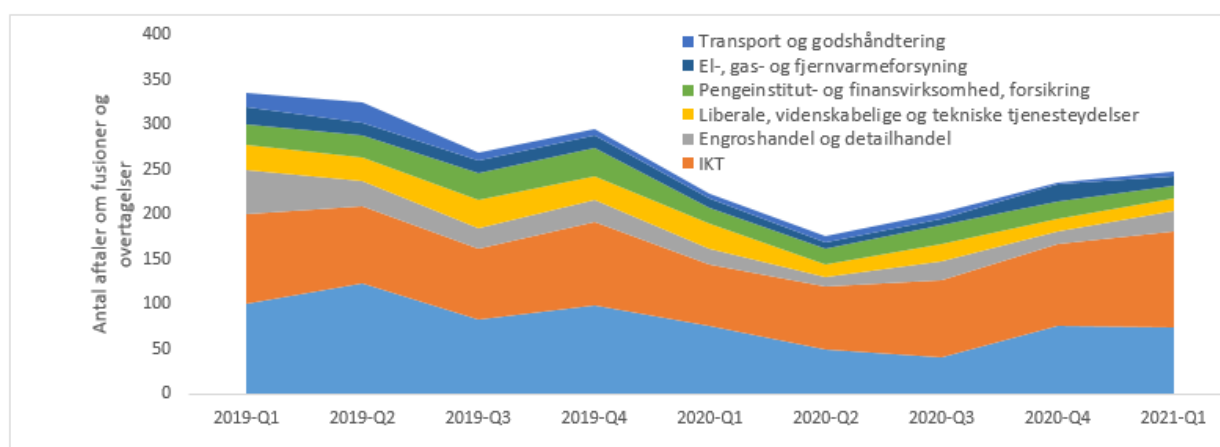
⁹ Tallene for Kina omfatter Hongkong og Macao.

Kilde: JRC's beregninger på grundlag af data fra Bureau van Dijk udtrykket den 6. maj 2021.¹⁰

Selv om de kinesiske udadgående investeringer i Europa tegnede sig for en relativt lille andel af aftalerne, har de udvist det største fald fra november 2019, dvs. to måneder før nedlukningen i Wuhan (Kina) i slutningen af januar 2020, og dette uanset den tidlige genåbning af den kinesiske økonomi i midten af 2020.

Det kan konstateres, at de forskellige økonomiske sektorer i Europa ikke i lige høj grad blev påvirket af covid-19-pandemien (figur 4). I nogle sektorer såsom medicinalvarer, fremstilling af lægemidler og e-handel var der tale om en hidtil uset stigning i antallet af indadgåede aftaler, mens andre sektorer såsom turisme, fritid, luftfart og søtransport blev påvirket negativt. Hotelsektoren var hårdest ramt med et fald på mere end 70 % i antallet af udenlandske aftaler.

Figur 4: Udenlandske aftaler om fusioner og overtagelser efter målsektor i EU, 1. kvartal 2019 – 1. kvartal 2021 (2019-Q1 – 2021-Q1)

Kilde: JRC's beregninger på grundlag af data fra Bureau van Dijk udtrykket den 6. maj 2021.

Antallet af transaktioner i fremstillingssektoren, der udgjorde en fjerdedel af alle udenlandske transaktioner knyttet til fusioner og overtagelser, faldt med 40 % i 2020 i forhold til 2019, og udsigterne i første kvartal af 2021 var fortsat uklare med en ændring på -1,3 % i forhold til samme periode sidste år.

Informations- og kommunikationsteknologi (IKT), som er den sektor, der er mindst påvirket af pandemien og andre udfordringer, udviste i 2020 et beskedent fald på 12 % i forhold til 2019. I 2020 udgjorde IKT i alt 35 % af alle aftaler om fusioner og overtagelser i EU og oversteg dermed for første gang fremstillingssektoren. IKT er også drivkraften bag opsvinget i første kvartal af 2021 med en stigning i forhold til samme periode sidste år på 53 % i antallet af

¹⁰ Forkortelser: CAN (Canada), EFTA (Schweiz, Norge, Island og Liechtenstein), AUS (Australien), NZ (New Zealand), MØ (Mellemøsten). De vigtigste offshorefinanscentre efter antal aftaler eller greenfieldprojekter er (i alfabetisk rækkefølge) Bermuda, De Britiske Jomfruøer, Caymanøerne, Kanaløerne og Mauritius. En liste over offshorefinanscentre findes f.eks. i arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene: Opfølgning af Kommissionens meddelelse "Åbenhed over for udenlandske direkte investeringer under samtidig beskyttelse af væsentlige interesser" (SWD(2019) 108 final af 13.3.2019). Udviklede lande i Asien omfatter: Japan, Korea, Singapore og Taiwan. Medlemslande i Golfens Samarbejdsråd omfatter: De Forenede Arabiske Emirater, Qatar, Saudi-Arabien, Kuwait, Oman og Bahrain. Andre lande i Mellemøsten omfatter Israel og Libanon.

transaktioner knyttet til fusioner og overtagelser, således at antallet af aftaler i denne sektor er tilbage på niveauet fra før covid-19-pandemien.

Yderligere oplysninger

Yderligere oplysninger om ovennævnte tal, virkning og genopretning pr. medlemsstat og sektor, greenfieldinvesteringer, hjemstedet for udenlandske investorer i EU samt udenlandsk statslig deltagelse i udenlandske investorer i EU findes i afsnit 2 i det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene.

KAPITEL 2 — DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE UDVIKLING I MEDLEMSSTATERNE SIDEN 2019¹¹

Udviklingen frem til i dag

Vedtagelsen af EU's forordning om screening af udenlandske direkte investeringer den 19. marts 2019 og dens fuldstændige gennemførelse fra den 11. oktober 2020 markerede et vendepunkt.

Da Kommissionen i 2017 fremlagde forslaget, havde 11 medlemsstater en — sektorspecifik eller bredere — national mekanisme til screening af udenlandske direkte investeringer.¹² Pr. 1. juli 2021 var antallet 18 (*se kortet nedenfor*). Ud over stigningen i antallet af medlemsstater, der har en screeningmekanisme, er også anvendelsesområdet for de eksisterende mekanismer blevet tilpasset og udvidet, således at medlemsstaternes screeningmekanismer i stigende grad, og i nogle tilfælde ordret, afspejler centrale elementer i forordningen.¹³

EU's forordning om screening af udenlandske direkte investeringer og EU-medlemsstaternes mekanismer til screening af udenlandske direkte investeringer

Selv om forordningen bevidst ikke detaljeret fastsætter formen og indholdet af EU-medlemsstaternes mekanismer til screening af udenlandske direkte investeringer, fastsætter den visse centrale elementer, som en national mekanisme til screening af udenlandske direkte investeringer skal omfatte.

Navnlig fastsætter artikel 3 i forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer en forpligtelse for hver EU-medlemsstat, der har en mekanisme til screening af udenlandske direkte investeringer, til at sikre, at sådanne mekanismer omfatter konkrete tidsfrister, er gennemsigtige og ikke indebærer forskelsbehandling, giver mulighed for at tage hensyn til eventuelle bemærkninger fra andre medlemsstater og Kommissionens udtalelser, giver de berørte parter mulighed for at klage over en negativ afgørelse truffet af en national myndighed for screening af

¹¹ Dette kapitel omfatter perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. juli 2021.

¹² Østrig, Danmark, Finland, Frankrig, Tyskland, Italien, Letland, Litauen, Polen, Portugal, Spanien, undtagen Det Forenede Kongerige.

¹³ Tre eksempler herpå er den nyligt vedtagne danske screeningslov og tilknyttede retsakt om en mekanisme til screening af visse udenlandske direkte investeringer m.v. i Danmark (lov om screening af visse udenlandske direkte investeringer m.v. i Danmark (investeringscreeningsloven)), den italienske lov og den tilknyttede mekanisme, f.eks. de italienske regeringsdekreter nr. 179 og nr. 180, samt den litauiske lov og den dertil knyttede mekanisme: lov om beskyttelse af genstande af betydning for sikring af national sikkerhed, nr. IX-1132.

udenlandske direkte investeringer og opretholder foranstaltninger til at forhindre omgåelse af mekanismer til screening af udenlandske direkte investeringer og dermed forbundne afgørelser.

Europa-Kommissionen har senest i sin meddelelse om gennemgang af handelspolitikken opfordret alle medlemsstater til at indføre en national screeningmekanisme¹⁴:

"På sikkerhedsområdet gentager Kommissionen i henhold til forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer sin opfordring til alle medlemsstater om at oprette og håndhæve en fuldt udbygget mekanisme til screening af udenlandske direkte investeringer for at håndtere tilfælde, hvor erhvervelse af eller kontrol over en bestemt virksomhed, infrastruktur eller teknologi ville udgøre en risiko for sikkerheden eller den offentlige orden i EU. Kommissionen vil fortsætte gennemførelsen af samarbejdsmechanismen med medlemsstaternes myndigheder for at beskytte sikkerheden og den offentlige orden mod risikable udenlandske direkte investeringer og overveje at styrke den samarbejdsmechanisme, der er indført ved forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer."

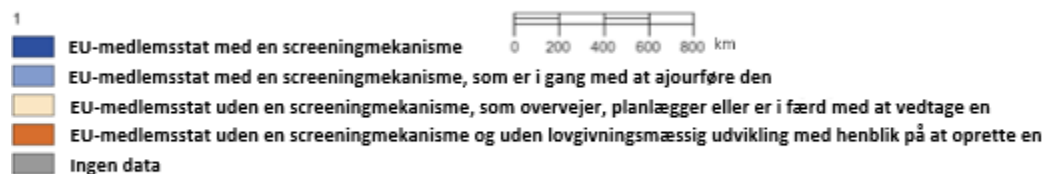
¹⁴ Gennemgang af handelspolitikken — en åben, bæredygtig og determineret handelspolitik (COM(2021) 66 final af 18.2.2021).

Medlemsstater med en screeningmekanisme/lovgivningsmæssige aktiviteter

Pr. 1. august 2021

Administrative grænser: ©EuroGeographics ©UN-FAO ©Turkstat
Kartografi: Eurostat — IMAGE, 09/2021

Medlemsstaternes meddelelse til GD TRADE

Det er fortsat Europa-Kommissionens faste forventning, at alle 27 EU-medlemsstater vil indføre nationale mekanismer til screening af udenlandske direkte investeringer. Indførelsen af en national screeningmekanisme i alle 27 medlemsstater har til formål at beskytte hver enkelt medlemsstat mod potentielt risikable udenlandske investeringer fra tredjelande. En sådan mekanisme vil også skabe de nødvendige forbindelser for samarbejdsmekanismen inden for rammerne af forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer og sikre, at alle 27 medlemsstater og Kommissionen screener relevante udenlandske direkte investeringer under hensyntagen til medlemsstaternes og Unionens kollektive sikkerhed samt sikkerheden på det indre marked og det meget høje niveau af økonomisk integration, som dette giver mulighed for.

Ud over deres respektive nationale screeningmekanismer af mere generel karakter har fem medlemsstater — Frankrig, Italien, Ungarn, Polen og Slovenien — i lyset af den sårbare situation affødt af covid-19 og stigende priser på aktiver i EU også vedtaget midlertidige foranstaltninger vedrørende udenlandske direkte investeringer¹⁵.

Udviklingen i EU-medlemsstaterne — mekanismer til screening af udenlandske direkte investeringer

I rapporteringsperioden har 24 ud af 27 EU-medlemsstater enten:

- vedtaget en ny national mekanisme til screening af udenlandske direkte investeringer
- ændret en eksisterende mekanisme
- eller indledt en hørings- eller lovgivningsproces, der forventes at føre til vedtagelse af en ny mekanisme eller ændringer af en eksisterende mekanisme.

Medlemsstater, der har vedtaget en ny national mekanisme til screening af udenlandske direkte investeringer	Tjekkiet, Danmark, Malta, Slovenien og Slovakiet
Medlemsstater, der har vedtaget ændringer af en eksisterende mekanisme	Østrig, Frankrig, Finland, Tyskland, Ungarn, Italien, Letland, Litauen, Polen, Rumænien og Spanien
Medlemsstater, der har indledt en hørings- eller lovgivningsproces, der forventes at føre til ændringer af en eksisterende mekanisme	Nederlandene og Portugal
Medlemsstater, der har indledt en hørings- eller lovgivningsproces, der forventes at føre til vedtagelse af en ny mekanisme	Belgien, Estland, Grækenland, Irland, Luxembourg og Sverige
Medlemsstater, i hvilke der ikke er offentligt bekendtgjorte igangværende initiativer	Bulgarien, Kroatien og Cypern

Artikel 3, stk. 7, i forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer fastsætter en forpligtelse for medlemsstaterne til at meddele Kommissionen deres screeningmekanismer og enhver ændring af heraf. I artikel 3, stk. 8, fastsættes en forpligtelse for Europa-Kommissionen til at offentliggøre en liste over medlemsstaternes screeningmekanismer og ajourføre listen i det omfang, det er nødvendigt¹⁶. På trods af en række betydelige ligheder mellem de nationale screeningmekanismer udviser de også væsentlige forskelle med hensyn til, hvad der udgør en formel screening af investeringer, de gældende tidsfrister, anvendelsesområdet, meddelelseskrav og andre elementer. Som beskrevet nærmere nedenfor (kapitel 4.3) vil Kommissionen iværksætte

¹⁵ Som led i de foranstaltninger, der blev truffet i forbindelse med covid-19-krisen, gav Europa-Kommissionen den 25. marts 2020 medlemsstaterne vejledning i anvendelse af screening af udenlandske direkte investeringer i tider med en folkesundhedskrise og økonomisk sårbarhed i EU. Kommissionens meddelelse kan findes her: https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2020/march/tradoc_158676.pdf

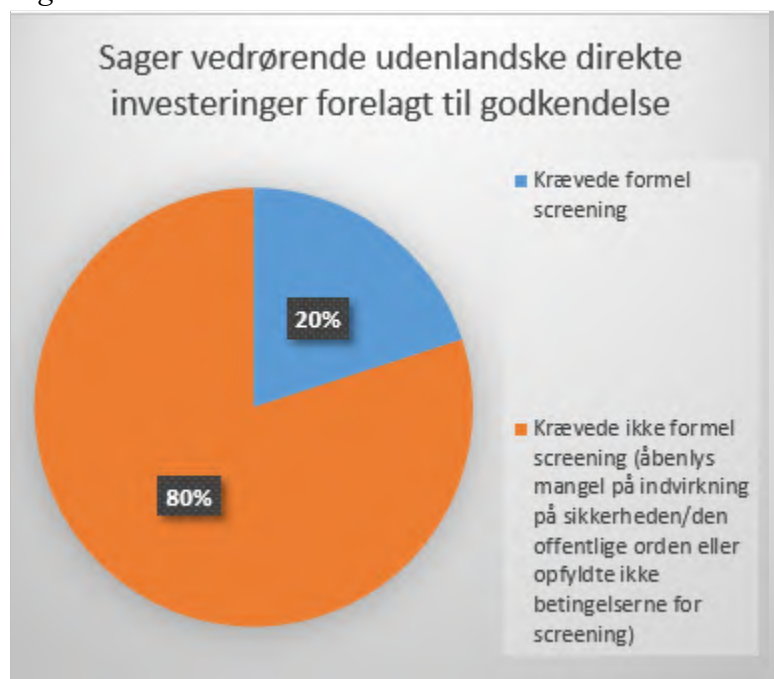
¹⁶ Den ajourførte liste over medlemsstaternes screeningmekanismer kan findes på Kommissionens websted: https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2019/june/tradoc_157946.pdf

en undersøgelse af disse forskelle mellem de pågældende medlemsstaters lovgivning og deres politiske konsekvenser for EU-samarbejdsmechanismens effektivitet og virkningsfuldhed. Det arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, der ledsager denne rapport, indeholder en kortfattet beskrivelse af den lovgivningsmæssige udvikling i medlemsstaterne med hensyn til den gældende nationale lovgivning.

KAPITEL 3 — MEDLEMSSTATERNES SCREENINGAKTIVITETER I 2020¹⁷

Med forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer oprettes der en samarbejdsmechanisme til screening af udenlandske direkte investeringer mellem Kommissionen og EU's medlemsstater, men beslutningen om, hvilke investeringer der skal screenes, godkendes, betinges eller blokeres, træffes af den medlemsstat, der foretager screeningen, i henhold til dennes respektive regler og screeningmekanismer. De data fra medlemsstaterne, der ligger til grund for dette kapitel, og som samles her, vedrører således sager, der er screenet i henhold til deres egen lovgivning og egne screeningmekanismer igennem hele 2020¹⁸. I deres rapportering til Kommissionen i henhold til forordningens artikel 5 har medlemsstaterne oplyst, at de for 2020 efter anmodning har gennemgået 1 793 investeringssager om godkendelse. Disse sager vedrører udenlandske direkte investeringer i syv af de rapporterende medlemsstater.

Figur 5

Af disse investeringssager blev ca. 80 % ikke formelt screenet, enten på grund af en åbenlys mangel på indvirkning på sikkerheden eller den offentlige orden, eller fordi de ikke var omfattet af anvendelsesområdet for den nationale screeningmekanisme (dvs. ikke opfyldte betingelserne for en screening) (se figur 5).

De øvrige sager (20 %) blev underkastet en formel screening i de rapporterende medlemsstater. Figur 6 viser en opdeling af resultatet af vurderingen af de

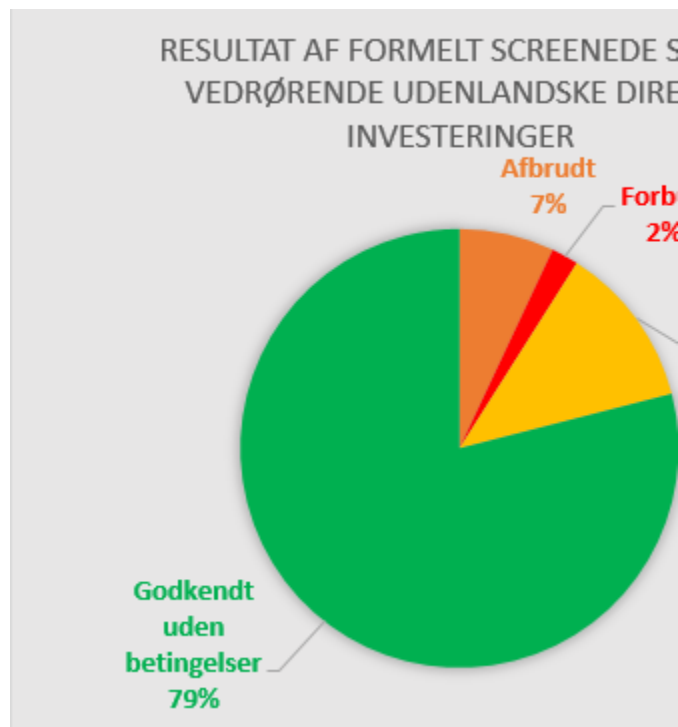
¹⁷ Dette kapitel omfatter perioden fra den 1. januar til den 31. december 2020.

¹⁸ Fire medlemsstater rapporterede ingen sager i henhold til deres screeninglovgivning, og én medlemsstat rapporterede et samlet antal sager, der formelt blev screenet, men som følge af nationale retlige begrænsninger ingen opdelte data.

sager, der blev underkastet formel screening¹⁹.

Figur 6

Kilde: Rapportering fra medlemsstaterne.

Figur 6 viser, at 91 % af de formelt screenede sager blev godkendt, størstedelen uden betingelser (79 %), nogle med betingelser (12 %). For en meget lille del (2 %) blev der udstedt forbud, og 7 % blev stillet i bero af parterne af ukendte årsager, hvorfor de nationale myndigheder ikke behøvede at træffe en afgørelse.

Samlet set fremgår det klart af disse tal for 2020:

Kilde: Rapportering fra medlemsstaterne.

- *Medlemsstaterne anvendte deres respektive nationale lovgivning om screening af udenlandske direkte investeringer, med hvilken potentielle risici for sikkerheden og den offentlige orden skal imødegås*
- *En meget stor andel af sagerne (80 %) blev hurtigt godkendt*
- *Af de resterende 20 % af de sager, som formelt blev screenet, blev en meget stor andel godkendt uden betingelser (79 %), og en lille andel (12 %) blev godkendt med betingelser*
- *Kun undtagelsesvis (2 % af de formelt screenede sager) blev der udstedt forbud*

¹⁹ **Bemærk:** For at nå frem til dataene i figur 6 blev en række sager trukket fra det samlede antal rapporterede sager, der formelt blev screenet (362 = 20 % af 1 793). Disse (fratrukne) sager blev rapporteret af en medlemsstat, der på grund af nationale retlige begrænsninger ikke havde angivet resultatet af screeningen.

• Medlemsstater, der screener udenlandske investeringer, og Den Europæiske Union som helhed er fortsat meget åbne over for udenlandske direkte investeringer og griber kun ind i en meget lille del af sagerne for at tage hånd om aftaler, der sandsynligvis vil påvirke sikkerheden eller den offentlige orden.

KAPITEL 4 — EU-SAMARBEJDE OM SCREENING AF UDENLANDSKE DIREKTE INVESTERINGER²⁰

1. Meddelelser og andre foranstaltninger truffet i henhold til forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer

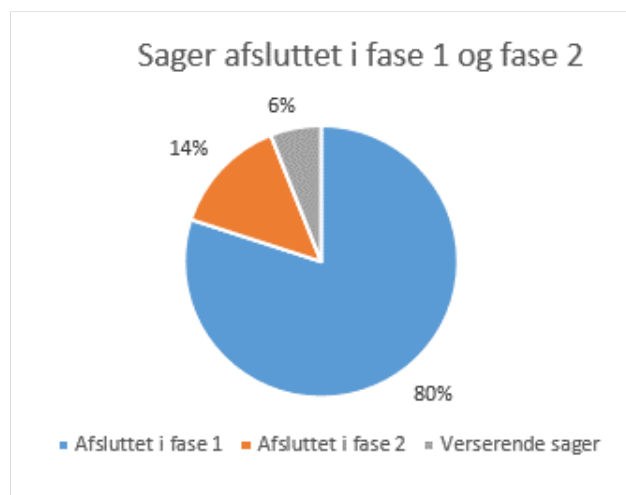
I perioden 11. oktober 2020 til 30. juni 2021 indsendte 11 medlemsstater i alt 265 meddelelser i henhold til artikel 6 i forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer. Over 90 % af disse sager blev meddelt af fem medlemsstater, nemlig Østrig, Frankrig, Tyskland, Italien og Spanien. Som det fremgår af de nærmere oplysninger nedenfor, varierer de meddelte transaktioner betydeligt med hensyn til investeringsmålets sektor, den endelige investors hjemsted samt transaktionens værdi.

Forordningen giver mulighed for at vurdere UDI-transaktioner i to faser. Alle meddelte transaktioner vurderes i fase 1, og kun et begrænset antal transaktioner går videre til fase 2²¹. Fase 2 indebærer en mere detaljeret vurdering af sager, der kan påvirke sikkerheden eller den offentlige orden i mere end én medlemsstat eller skabe risici for projekter eller programmer af interesse for Unionen.

De tre sektorer, der var omfattet af det største antal transaktioner, var fremstilling, IKT samt engros- og detailhandel²².

Transaktionernes værdi lå i de fleste tilfælde på mellem 10 og 100 mio. EUR, idet transaktioner i IKT-sektoren udviste den højeste aftalleværdi, og transaktioner i sektoren "Andre serviceydelser" lå i det laveste værdiinterval²³.

Værdien af de meddelte transaktioner spænder over et bredt interval, hvor den laveste aftalleværdi er angivet til 1 200 EUR, og den højeste værdi er på ca. 34 mia. EUR.

Figur 7

Af de 265 meddelte sager blev 80 % (212 sager) afsluttet af Kommissionen i fase 1, og de resterende 14 % (36 sager) gik videre til fase 2, hvor den meddelende medlemsstat blev anmodet om yderligere oplysninger. 6 % af sagerne var verserende på skæringsdatoen²⁴.

2020 til den 30. juni 2021.

ser og de gældende tidsfrister henvises til afsnit 1 i det enestegrene.

nheden, som kan være et EU-baseret datterselskab af et

²⁴ større virksomhedsmal.

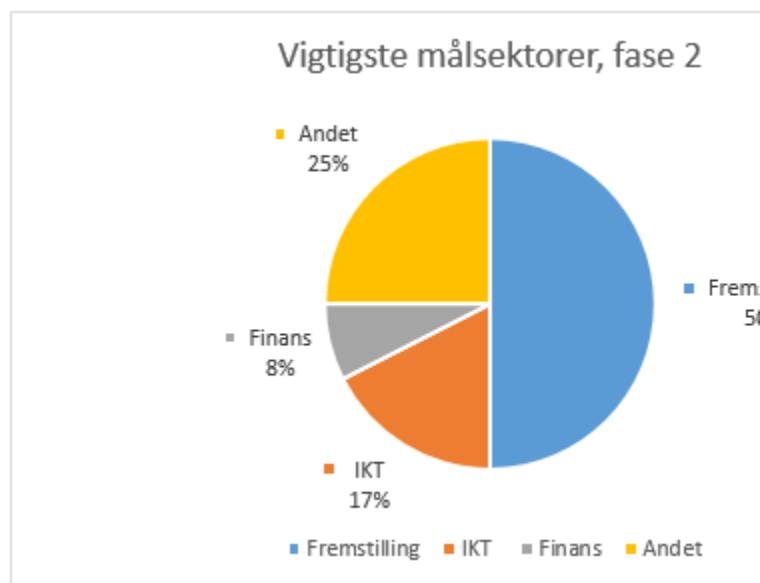
²⁴ Pr. 1. juli 2021 var 17 af de 265 meddelte sager verserende.

De yderligere oplysninger, som Kommissionen anmoder om ved indledningen af fase 2, er af meget forskellig art og afhænger af den specifikke transaktion samt detaljeringsgraden og kvaliteten af de oplysninger, der blev fremlagt sammen med meddelelsen²⁵.

De oplysninger, der anmodes om, vedrører typisk et eller flere af følgende emner: data om målvirksomhedens produkter og/eller tjenesteydelser, eventuel klassificering af et berørt produkt som produkt med dobbelt anvendelse, kunder, konkurrenter og markedsandele, målvirksomhedens portefølje af intellektuelle ejendomsrettigheder samt FoU-aktiviteter og investorens yderligere grundlæggende egenskaber. Der anmodes om disse oplysninger, således at det bedre kan vurderes, hvor kritisk målet er, og i hvilket omfang investoren kan udgøre en potentiel trussel.

De sektorer, der var mest berørt af fase 2-sager, var fremstilling, IKT og finansielle tjenesteydelser. Fremstillingssektoren og IKT-sektoren tegnede sig for 67 % af alle fase 2-sager.

Figur 8: Vigtigste målsektorer, fase 2

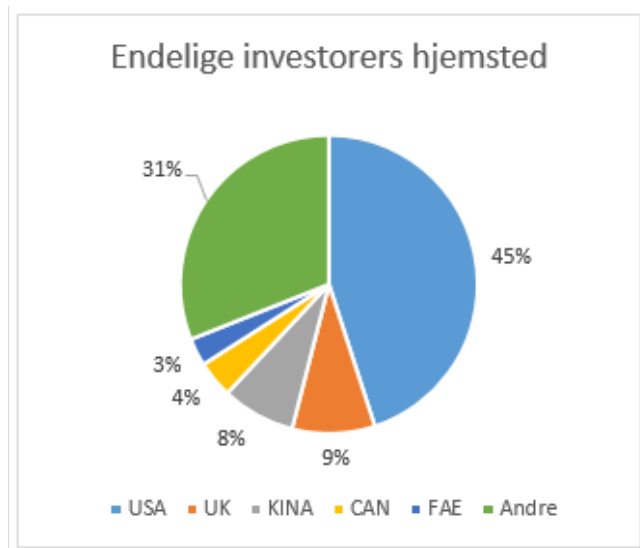
Kilde: Meddelelser fra medlemsstaterne.

Seks medlemsstater tegnede sig for 36 fase 2-sager. For alle fase 2-sager har den gennemsnitlige varighed fra den dato, hvor Kommissionen forbeholdt sig ret til at afgive en udtalelse, til den dato, hvor den modtog de yderligere oplysninger, som en meddelende medlemsstat blev anmodet om, været 31 kalenderdage med en variation på mellem 2 og 101 kalenderdage.

Hvad angår den endelige investors hjemsted, var de fem vigtigste oprindelseslande i de 265 meddelte sager USA, Det Forenede Kongerige, Kina, Canada og De Forenede Arabiske Emirater.

²⁵ Meddelelsesformularen til oplysninger fra en investor med henblik på en meddelelse i henhold til forordningens artikel 6 og det ajourførte dokument med ofte stillede spørgsmål tjener til at sikre en vis ensartethed og et vist minimum af oplysninger om investoren og investeringsmålet i meddelelserne i henhold til forordningen. Begge dokumenter kan findes på <http://trade.ec.europa.eu/doclib/press/index.cfm?id=2006>.

Figur 9

Kilde: Meddelelser fra medlemsstaterne.

Af de 265 meddelte sager udgjorde 29 % UDI-transaktioner, der hørte under flere jurisdiktioner, da de vedrørte flere medlemsstater²⁶. Disse meddelelser vedrørte hovedsagelig sektorerne fremstilling, IKT samt engros- og detailhandel.

Ud over de 265 sager, der er meddelt i henhold til forordningens artikel 6, har Kommissionen også gjort brug af forordningens artikel 7.

vad angår Kommissionens afgivelse af udtalelser i henhold til enten artikel 6, 7 eller 8 i forordningen, forbliver sådanne udtalelser

fortrolige i henhold til forordningens artikel 10.

Der er afgivet udtalelser i mindre end 3 % af alle meddelte sager, og de afgives kun, når og hvis omstændighederne ved en sag kræver det, nærmere bestemt investorens risikoprofil og et investeringsmåls kritiske karakter. Når der anbefales risikobegrænsende foranstaltninger, står de i rimeligt forhold til og er tilpasset de konstaterede risici og den kritiske karakter.

Kommissionens udtalelser kan også bestå i udveksling af relevante oplysninger med den medlemsstat, der foretager screeningen, og kan også indeholde forslag om potentielle foranstaltninger til at begrænse de konstaterede risici.

Det vil i sidste ende være op til den medlemsstat, der foretager screeningen, at beslutte, hvilken transaktion der screenes, herunder på baggrund af eventuelle udtalelser fra Kommissionen.

Ovennævnte data gør det muligt at drage en række foreløbige konklusioner.

For det første fungerer samarbejdsmechanismen godt, når medlemsstaterne indsender meddelelser i henhold til forordningen. Af de 265 modtagne meddelelser blev langt de fleste sager (80 %) afsluttet i fase 1, dvs. meget hurtigt, idet kun 14 % af sagerne gik videre til fase 2, og et meget lavere antal sager førte til en udtalelse fra Kommissionen.

For det andet gælder det, at mens de fleste sager i fase 1 vurderes hurtigt inden for de foreskrevne 15 kalenderdage, varierer varigheden af sager, der går ind i fase 2, betydeligt som følge af den tid, medlemsstaterne har brug for til at besvare en anmodning fra Kommissionen om yderligere oplysninger, idet de ofte er afhængige af investoren i forbindelse hermed.

²⁶ "UDI-transaktioner, der hører under flere jurisdiktioner" henviser i denne forbindelse til UDI-transaktioner, for hvilke investeringsmålet er en koncern med tilstedeværelse i mere end én medlemsstat (og eventuelt også i tredjelande), enten gennem datterselskaber i mere end én medlemsstat, eller ved at målvirksomheden leverer varer eller tjenesteydelser i mere end én medlemsstat. Afhængigt af omstændighederne og også de særlige kendetegn ved screeningmekanismen i de pågældende medlemsstater meddeles sådanne aftaler af mere end én medlemsstat, men sjældent på en koordineret og synkroniseret måde.

For det tredje afspejler de mest berørte sektorer (fremstilling, IKT samt engros- og detailhandel) og de endelige investorers hjemsted (USA, Det Forenede Kongerige, Kina, Canada og De Forenede Arabiske Emirater) i de sager, der er meddelt i henhold til forordningen, i vid udstrækning konklusionerne i kapitel 1 og afsnit 2 i det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene.

For det fjerde vedrører et betydeligt antal sager, som medlemsstaterne har meddelt, en eller flere af de faktorer, der er anført i forordningens artikel 4, herunder, men ikke begrænset til, kritisk infrastruktur, teknologi og produkter med dobbelt anvendelse, adgang til følsomme oplysninger samt det forhold, at den udenlandske investor kan være statsligt ejet eller underlagt statslig kontrol eller indflydelse. Blandt de meddelte sager var der også en række sundhedsrelaterede investeringer, dvs. investeringer i en sektor, der i lyset af den nuværende pandemi kræver en omhyggelig undersøgelse.

2. EU-medlemsstaternes bemærkninger om værdien af forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer, og om hvordan forordningen fungerer

I forbindelse med denne første årsrapport blev medlemsstaterne opfordret til at fremsætte deres bemærkninger til tre emner: a) merværdien af forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer og samarbejdsmekanismen, b) eventuelle væsentlige proceduremæssige problemer og c) mulige løsninger på sådanne problemer. Citaterne nedenfor kommer fra en række medlemsstater, nogle med — og nogle uden — en national screeningmekanisme.

Værdien af forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer og samarbejdsmekanismen

Alle medlemsstater var enige om, at forordningen og samarbejdsmekanismen er et meget værdifuldt værktøj til at få et samlet overblik over udenlandske direkte investeringer i EU, herunder særlige investeringsmål og investorprofiler.

"Samarbejdsmekanismen er et meget nyttigt instrument, da den tilskynder medlemsstaterne til at overveje konsekvenserne for dem selv af investeringstransaktioner i andre medlemsstater, hvilket igen fører til en øget bevidsthed om konsekvenserne for de andre medlemsstater af direkte udenlandske investeringer i deres eget land. Merværdien bør derfor efter vores opfattelse ikke måles kvantitativt på kort sigt, men kvalitativt på lang sigt gennem en bedre gennemtænkt og forberedt politik og beslutningstagning".

Mere specifikt har flere medlemsstater peget på, at muligheden for at stille spørgsmål og fremsætte bemærkninger til en medlemsstat, der foretager screening, er et positivt træk ved forordningen. Flere medlemsstater fremhævede også fordelene ved det formelle og uformelle samarbejde, herunder den i henhold til forordningen nedsatte ekspertgruppe bestående af relevante embedsmænd fra medlemsstaterne og Kommissionen, der giver mulighed for udveksling af synspunkter og bedste praksis mellem medlemsstaterne.

Som flere medlemsstater har bemærket, muliggør forordningen og samarbejdsmekanismen en værdifuld læringserfaring, herunder med hensyn til de tilgange og værktøjer, der anvendes af andre medlemsstater til særligt kritiske sektorer. Denne erfaring har været umiddelbart anvendelig for flere medlemsstater og været af stor betydning ved udformningen eller ajourføringen af deres egen screeninglovgivning, også hvad angår denne lovgivnings eventuelle sektorspecifikke fokus.

"[...] efterhånden som multinationale selskaber vokser og spredes, bliver mekanismerne til screening af udenlandske direkte investeringer mere afhængige af rapporteringen fra andre stater med tilsvarende bestemmelser. Koordineringsmekanismen er blevet en virkningsfuld procedure til at reagere på problemer vedrørende udenlandske direkte investeringer og afgive udtalelser i forbindelse hermed".

En medlemsstat understregede, at meddelelser i henhold til forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer kan give "bevidsthed" om transaktioner, der muligvis ikke er blevet meddelt under en bestemt national mekanisme, men rettelig burde have været meddelt, eller som kan foranledige en screeningmyndighed til at træffe foranstaltninger på eget initiativ. En anden medlemsstat bemærkede, at udvekslingen af oplysninger giver medlemsstaterne mulighed for at opdage potentielle risici ved en UDI-transaktion på et tidligere tidspunkt, mens en anden medlemsstat bemærkede, at samarbejdsmekanismen for større eller mere vidtrækkende transaktioner med konsekvenser i flere medlemsstater "støttede den endelige beslutningsproces og en bedre fælles og koordineret reaktion".

"Oplysningerne om udenlandske direkte investeringer, der undergår screening i andre medlemsstater, har bidraget væsentligt til udformningen af vores egen analytiske kapacitet og uddybet og udvidet vores situationsbevidsthed med den meget fordelagtige internationale kontekst".

"Samarbejdsmekanismen letter drøftelser og udveksling mellem medlemsstaterne om horisontale emner i forbindelse med screening af udenlandske direkte investeringer, f.eks. halvledere".

Væsentlige proceduremæssige problemer

Et mere generelt spørgsmål, som en række medlemsstater har rejst, er de konsekvenser, som den fornyede fokus på screening af udenlandske direkte investeringer får på personalebehovet. Flere pegede på ressourcemæssige begrænsninger, navnlig for mindre medlemsstater og screeningmyndigheder, også i betragtning af de komplekse transaktioner, der hører under flere jurisdiktioner, som meddeles i henhold til forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer, samt de meget korte frister, der er fastsat heri. Andre medlemsstater pegede på, hvad der opfattes som en uoverensstemmelse i, hvad der meddeles i henhold til forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer, og antydede, at der meddeles for mange UDI-transaktioner, herunder UDI-transaktioner, som ikke er relevante for eller har følger for andre EU-medlemsstater, og dermed lægger beslag på ressourcer.

"For at begrænse antallet af meddelelser inden for rammerne af samarbejdsmekanismen, der ikke har grænseoverskridende virkninger, kunne det være hensigtsmæssigt at drøfte et fælles sæt kriterier — som, hvis de er opfyldt — fører til en beslutning om ikke at meddele denne specifikke sag vedrørende screening af udenlandske direkte investeringer. Dette ville ikke blot reducere det samlede antal meddelelser, men frigøre yderligere ressourcer til at fokusere på kritiske udenlandske direkte investeringer".

Et andet spørgsmål, som flere medlemsstater har rejst, er tidsfrister. Flere har bemærket, at de tidsfrister, der er fastsat i forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer, er for korte, herunder til at vurdere komplekse UDI-transaktioner behørigt og stille spørgsmål eller fremsætte bemærkninger. En medlemsstat bemærkede, at det forhold, at der er forskelle mellem tidsfristerne i medlemsstaternes nationale mekanismer og forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer, skaber yderligere komplikationer.

Selv om det betragtes som positivt, at medlemsstaterne har mulighed for at fremsætte bemærkninger, bemærkede nogle medlemsstater, at de blot underrettes om, at der er fremsat bemærkninger, og at der ikke gives oplysninger om indholdet af disse bemærkninger, og at den meddelende medlemsstat, der modtager bemærkningerne, ikke er forpligtet til at redegøre for, hvordan der er taget hensyn til de modtagne bemærkninger i deres endelige afgørelse.

En medlemsstat bemærkede, at nogle anmodninger om yderligere oplysninger er "alt for byrdefulde", og at medlemsstaterne og Europa-Kommissionen bør tage hensyn til, at sådanne anmodninger bør være behørigt begrundede, af begrænset omfang samt stå i et rimeligt forhold til formålet med anmodningen og ikke være urimeligt byrdefulde for den medlemsstat, som der anmodes om oplysninger fra.

Mulige løsninger på væsentlige proceduremæssige problemer

For så vidt angår forslag til løsning af de væsentlige proceduremæssige problemer, der er opstået, omfattede forslagene vedrørende spørgsmålet om personalebehovet/menneskelige ressourcer drøftelser om (og eventuelle retningslinjer for), hvad der i henhold til forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer skal meddeles for at skærpe fokus og undgå at "overbelaste" systemet. Et mere konkret forslag er en praksis, hvor andre medlemsstater på en eller anden måde gøres opmærksomme på de vigtigste, meddelte UDI-transaktioner. Forslagene omfattede også en præcisering af tidsfrister og månedlige statistiske oversigter udarbejdet af Europa-Kommissionen, herunder bemærkninger fra medlemsstaterne i henhold til forordningen.

"Der er risiko for, at kravet om at underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater om udenlandske direkte investeringer, der undergår formel screening, kan udvande samarbejdsmechanismen og påvirke dens effektivitet" [...] "foreslå, at Kommissionen indleder drøftelser blandt medlemsstaterne om mulighederne for at udarbejde retningslinjer for, hvilke sager der skal meddeles, og om medlemsstaterne kan undgå at meddele visse sager, f.eks. hvis sagerne tydeligvis ikke har grænseoverskridende virkninger".

En medlemsstat foreslog yderligere præcisering eller formulering af visse centrale aspekter af forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer, nemlig den dato på hvilken meddelelser skal indgives, definitionen af udenlandske investorer og udenlandske direkte investeringer samt anvendelsesområdet for udtalelser eller bemærkninger. Den samme medlemsstat tilskyndede Europa-Kommissionen til at se på det "bredere billede" (dvs. den europæiske virkning af en transaktion), uanset om det er bekræftet, at mere end én medlemsstat har interesse i transaktionen, og bemærkede også, at forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer ville have øget merværdi, hvis der kunne skabes synergier mellem forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer og andre relevante nuværende eller fremtidige værktøjer.

Endelig foreslog en medlemsstat fælles meddelelser, når en UDI-transaktion er blevet forelagt til godkendelse i mere end én medlemsstat.

Europa-Kommissionens reaktioner på medlemsstaternes synspunkter

Europa-Kommissionen er enig med medlemsstaterne i, at forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer og samarbejdsmekanismen udgør et unikt værktøj til overvågning og vurdering af udenlandske direkte investeringer i Den Europæiske Union med henblik på den mulige risiko, som sådanne udenlandske direkte investeringer kan udgøre for sikkerheden eller den offentlige orden i mere end én medlemsstat eller for projekter eller programmer af interesse for Unionen.

Med hensyn til de specifikke udfordringer, som medlemsstaterne har givet udtryk for — og de fremsatte forslag — bemærker Kommissionen følgende:

- Med hensyn til ressourcemæssige begrænsninger er Kommissionen bevidst om dette problem, som den også er påvirket af. Den har allerede truffet en række konkrete foranstaltninger til at lette arbejdet, herunder gennem passende elektroniske midler. Drøftelserne i ekspertgruppen har også til formål at behandle spørgsmål, som medlemsstaterne har rejst med henblik på at nå frem til en fælles forståelse af visse spørgsmål inden for grænserne af, hvad der er muligt uden at ændre forordningen, herunder hvilke transaktioner, der opfylder betingelserne for screening, og beregningen af tidsfrister inden for rammerne af forordningen. Kommissionen har allerede afsat yderligere ressourcer til sine tjenestegrene med henblik på at foretage screening af udenlandske direkte investeringer, og medlemsstaterne opfordres kraftigt til at gøre det samme. Dette er så meget desto vigtigere, eftersom nye eller ændrede nationale screeningmekanismer forventes at træde i kraft i løbet af de kommende måneder
- Med hensyn til at opnå enighed om eventuelle begrænsninger eller filtreringskriterier med hensyn til, hvilke transaktioner der meddeles i henhold til forordningen, kan det, der ikke opfattes som en følsom transaktion af én medlemsstat, meget vel opfattes som en følsom transaktion af en anden medlemsstat, ligesom nogle medlemsstater i henhold til deres respektive nationale lovgivning er retligt forpligtet til at meddele alle screenede transaktioner. Kommissionen minder om, at forordningens artikel 6, stk. 1, forpligter medlemsstaterne til at meddele "enhver udenlandsk direkte investering på deres område, der undergår screening"
- Af hensyn til yderligere præcisering af begreber såsom "udenlandske direkte investeringer" og "udenlandsk investor" har Kommissionen fremlagt et ajourført dokument med ofte stillede spørgsmål, der indeholder yderligere oplysninger om begreberne i forordningen. Kommissionen er rede til at ajourføre dette dokument efter behov.
- Med hensyn til forskellene i tidsfristerne — mellem medlemsstaternes lovgivning og mellem forordningen og medlemsstaternes lovgivning — bemærker Kommissionen, at forordningen ikke har harmoniseret tidsfristerne, og at medlemsstaternes nationale screeningmekanismer udviser betydelige variationer. Samarbejdsmekanismen samt formelle og uformelle kontakter kan bidrage til at minimere de utilsigtede konsekvenser af disse forskelle, men en tilpasning af de i forordningen fastsatte formelle tidsfrister, der kan betragtes som værende for stramme, vil kræve en ændring af forordningen
- Med hensyn til den yderligere præcisering af samspillet mellem forskellige instrumenter, f.eks. det mere præcise samspil mellem forordningen og andre politiske instrumenter og relevante myndigheder med ansvar for eksempelvis kontrol med fusioner og tilsyn — bl.a. i

forbindelse med finansielle tjenesteydelser — er Kommissionen enig i, at dette er et spørgsmål, der kan drøftes yderligere, bl.a. i ekspertgruppen.

- Hvad endelig angår spørgsmålet om UDI-transaktioner, der hører under flere jurisdiktioner, dvs. hvor investeringsmålet er til stede i flere EU-medlemsstater (enten som følge af datterselskaber i mere end én EU-medlemsstat, eller fordi det leverer varer eller tjenesteydelser i mere end én medlemsstat), vil disse transaktioner sandsynligvis give anledning til flere screeninger foretaget af forskellige medlemsstater og en udveksling af spørgsmål/kommentarer mellem disse. Sådanne sager skaber en række udfordringer, herunder forskellige tidsfrister i de forskellige landes nationale lovgivning, der kan forhindre en synkronisering af meddelelser og vurderinger inden for rammerne af forordningen. Dette spørgsmål behandles på nuværende tidspunkt ikke eksplicit i forordningen. Erfaringen har dog allerede vist, at der er plads til en tættere uformel koordinering mellem de pågældende medlemsstater og Kommissionen, som det allerede er sket for en række meddelte UDI-transaktioner. I betragtning af den betydelige andel (29 %) af sådanne UDI-transaktioner, der hører under flere jurisdiktioner, og de dermed forbundne udfordringer er Kommissionen imidlertid af den opfattelse, at det bør overvejes nøje i fremtiden.

3. Foranstaltninger truffet efter den 11. oktober 2020 og yderligere perspektiver

Selv om forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer først har været anvendt fuldt ud siden den 11. oktober 2020, kan der drages nogle foreløbige konklusioner på grundlag af de hidtidige erfaringer, ligesom der allerede er truffet visse foranstaltninger til at forøge forordningens og samarbejdsmechanismens effektivitet.

For at lette en effektiv gennemførelse af forordningen og sikre en højere grad af overensstemmelse mellem og fuldstændighed af de meddelelser, som medlemsstaterne indsender i henhold til forordningens artikel 6, har Kommissionen navnlig udarbejdet ajourførte udgaver af meddelelsesformularen til investorer og dokumentet med ofte stillede spørgsmål. Gennem meddelelsesformularen, som flere medlemsstaters screeningmyndigheder også har offentliggjort på deres websteder, har investorer mulighed for at give mere detaljerede oplysninger om en meddelt transaktion, herunder de elementer, der kræves i henhold til forordningens artikel 9, stk. 2. Dette tjener et dobbelt formål, nemlig at muliggøre en mere detaljeret vurdering af meddelte transaktioner i fase 1 og, for visse transaktioner, at begrænse behovet for anmodninger om yderligere oplysninger og vurderinger i fase 2.

Mere generelt, og som bekræftet af medlemsstaterne, har forordningen og samarbejdsmechanismen allerede vist sig at være værdifulde og virkningsfulde værktøjer. De har været pålidelige, og der har ikke været rapporteret lækage af oplysninger vedrørende meddelelser, udtalelser eller andre foranstaltninger i henhold til forordningen. En hensigtsmæssig behandling og beskyttelse af alle oplysninger, der indgives i henhold til forordningens artikel 6, 7 og 8, er afgørende for at sikre den nødvendige tillid og tiltro mellem alle involverede parter, dvs. parterne i en investeringstransaktion, den meddelende medlemsstat, de øvrige 26 medlemsstater og Kommissionen. Forordningen og samarbejdsmechanismen har også vist sig at være nyttige og effektive med henblik på det overordnede politiske mål, nemlig at beskytte den kollektive sikkerhed og den offentlige orden samt projekter og programmer af interesse for Unionen.

De hidtidige erfaringer viser imidlertid også, at der er plads til yderligere forbedringer, herunder på områder, som medlemsstaterne har udpeget.

Som anført ovenfor har Kommissionen iværksat en omfattende undersøgelse. Det overordnede mål med undersøgelsen er at sikre, at medlemsstaternes mekanismer til screening af udenlandske direkte investeringer og EU-samarbejdsmekanismen er effektive og virkningsfulde, også hvad angår deres interaktion²⁷.

Når tiden er inde, vil Kommissionen nøje overveje muligheden for at udstede retningslinjer til medlemsstaternes screeningmyndigheder og investorer. Idéen med retningslinjer har vist sig at være værdifuld i forbindelse med andre former for regulering og håndhævelse, bl.a. inden for konkurrencepolitikken. Kommissionen ville overveje at høre den brede offentlighed om eventuelle forslag til retningslinjer for screening af udenlandske direkte investeringer.

Den stadige stigning i antallet af medlemsstater med en national mekanisme til screening af udenlandske direkte investeringer og en forventet stigning i antallet af udenlandske direkte investeringer i EU vil uundgåeligt føre til en stigning i antallet af meddelelser i henhold til forordningen. Kommissionen vil nøje overveje, hvordan procedurene kan strømlines med henblik på en optimal udnyttelse af Kommissionens og medlemsstaternes ressourcer, herunder et klart fokus på de UDI-transaktioner, der med størst sandsynlighed udgør en risiko for sikkerheden eller den offentlige orden i mere end én medlemsstat eller for projekter og programmer af interesse for Unionen. Dette vil omfatte overvejelser om, hvordan UDI-transaktioner, der hører under flere jurisdiktioner, bedst håndteres inden for rammerne af den nuværende forordning, herunder en eventuel tilpasning af meddelelser fra to eller flere medlemsstater.

For så vidt angår eventuelle fremtidige ændringer af selve forordningen, er dette endnu for tidligt. Forordningens artikel 15 fastsætter imidlertid en forpligtelse for Kommissionen til at *"evaluere, hvordan denne forordning fungerer, og hvor effektivt den virker, og forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet"* senest den 12. oktober 2023, og Kommissionen skal om nødvendigt anbefale ændringer af denne forordning. På baggrund af de yderligere erfaringer med anvendelsen af forordningen vil Kommissionen være rede til at fremsætte forslag til ændringer, hvis og når det er nødvendigt, som det også fremgår af den nylige meddelelse om handelspolitik (februar 2021): *"Kommissionen vil fortsætte gennemførelsen af samarbejdsmechanismen med medlemsstaternes myndigheder for at beskytte sikkerheden og den offentlige orden mod risikable udenlandske direkte investeringer og overveje at styrke den samarbejdsmechanisme, der er indført ved forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer."*

Dette gør det ikke blot klart, at Kommissionen har til hensigt at fortsætte gennemførelsen af forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer med medlemsstaterne og at

²⁷ De specifikke mål med undersøgelsen er i) at give et overblik over den eksisterende lovgivning i de medlemsstater, der i øjeblikket har en screeningmekanisme, ii) at undersøge, hvordan den nationale lovgivning og forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer regulerer samspillet mellem de nationale myndigheder og med Europa-Kommissionen inden for rammerne af den samarbejdsmechanisme, der er indført ved forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer, iii) at udpege eventuelle væsentlige problemer i det nuværende system af nationale love og forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer, der kan føre til mindre effektive og/eller virkningsfulde resultater set i lyset af de politiske mål i forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer, og iv) at tage hensyn til behovet for, at den administrative byrde for investorer og andre interessenter står i et rimeligt forhold til de politiske mål og de relevante overvejelser i forbindelse med sikkerheden eller den offentlige orden.

overveje at styrke samarbejdsmekanismen. Meddelelsen understreger også det grundlæggende politiske mål med forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer, nemlig at bidrage til at beskytte den kollektive sikkerhed og den offentlige orden i alle 27 medlemsstater og EU. Forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer og samarbejdsmekanismen er vigtige værktøjer til at øge EU's modstandsdygtighed. Selv om EU fortsat er åbent over for udenlandske direkte investeringer — som det også tydeligt fremgår af dataene i kapitel 3 — er det afgørende, at alle medlemsstater bidrager aktivt og direkte til at nå dette fælles sikkerhedsmål. Kommissionen har en stærk forventning om, at yderligere medlemsstater inden den næste årsrapport vil have vedtaget og styrket deres nationale lovgivning om screening af udenlandske direkte investeringer og dertil knyttede mekanismer vedrørende potentielt risikable udenlandske investeringer fra lande uden for EU, og at det blot er et spørgsmål om tid, før alle 27 medlemsstater har indført en sådan lovgivning og sådanne mekanismer.